

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/220/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717208781
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6717208781.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, právnej veci žalobkyne: N. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XX, zastúpená JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., IČO: 35 792 752, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 13. 06. 2017, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 22. júna 2017, č. k.: 10C/25/2017-36, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania zrušuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol, že:

„Súd nariaďuje toto neodkladné opatrenie:

Žalovaný je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500044734 zo dňa 02.04.2014, ktorú uzatvoril so žalobkyňou.

Súčasný zamestnávateľ žalobkyne Beauty Form s.r.o., IČO: 44 797 893, so sídlom vo Zvolene, Borovianska cesta 39, je povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500044734 zo dňa 02.04.2014, ktorú žalovaný uzatvoril so žalobkyňou.

Súd priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému v rozsahu 100 %.

Žalobkyňa je povinná v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia podať žalobu vo veci samej za účelom usporiadania vzájomných sporných práv a povinností z právnych vzťahov vyplývajúcich, resp. súvisiacich s Dohodou o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500044734 zo dňa 02.04.2014, príp. aj so Zmluvou o revolvingovom úvere č. 8500044734 zo dňa 02.04.2014. Stranami sporu vo veci samej budú tie subjekty, ktorým bude svedčiť aktívna a pasívna legitímácia z hľadiska uplatniteľného hmotného práva.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 16.06.2017 bol súdu doručený návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 13.06.2017, ktorým sa domáha, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500044734 zo dňa 02.04.2014, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, a tiež ktorým by uložil zamestnávateľovi žalobkyne Beauty Form s.r.o., IČO: 44 797 893, povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa navrhla, aby v prípade, ak súd dospeje k záveru, že nariadeným neodkladným opatrením nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov, uložil žalobkyni povinnosť v primeranej lehote podať žalobu vo veci samej.

3. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa odôvodňovala tým, že žalovaný doručil zamestnávateľovi žalobkyne Beauty Form, s.r.o. žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 26.05.2017, ktorá odkazuje na dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č.

8500044734 zo dňa 02.04.2014 (ďalej len „Dohoda o zrážkach zo mzdy“). Dohoda o zrážkach zo mzdy mala žalovanému slúžiť na zabezpečenie jeho pohľadávok majúcich základ v zmluve o revolvingovom úvere č. 8500044734 zo dňa 02.04.2014 (ďalej len „Zmluva o úvere“) alebo súvisiacich s touto Zmluvou o úvere. Jediným riešením pre žalobkyňu ako zabrániť zásahom do jej majetkovej sféry prostredníctvom nezákonných zrážok zo mzdy je vydanie neodkladného opatrenia. Prípadné práva veriteľa týmto nebudú nijako dotknuté, pretože je na mieste, aby sa vykonávali spôsobom, ktorý rešpektuje právne predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, keďže predmetnú Zmluvu o úvere je nutné považovať v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka za spotrebiteľskú zmluvu. Žalobkyňa poukázala na absolútnu neplatnosť Zmluvy o úvere, ktorú možno vyvodiť zo skutočnosti, že nedošlo k jej uzavretiu v zmysle princípov platných pre občianskoprávne vzťahy pri uzatváraní zmlúv. Poukázala tiež na skutočnosť, že Zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa vtedy platného a účinného zákona č. 129/2010 Z. z. a to v súlade s písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, a v súlade s písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Absencia týchto náležitostí má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

4. Súd mal osvedčené, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 02.04.2014 uzavretá zmluva o úvere a súčasne na osobitnej listine aj dohoda o zrážkach zo mzdy, slúžiaca na zabezpečenie pohľadávok žalovaného ako veriteľa z predmetnej zmluvy o úvere. Zmluvu o úvere je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Z listinných dôkazov mal súd osvedčené, že na základe predmetnej zmluvy o úvere jej zo strany žalovaného bola reálne poskytnutá suma 770,18 Eur, pričom dosiaľ žalovanému vrátila sumu 723,72 Eur a že žalovaný prostredníctvom splnomocnenca požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok z jej mzdy, a to práve na upokojenie pohľadávky žalovaného z predmetnej zmluvy o úvere, ktorú vyčíslil ku dňu 26.05.2017 na 1.585,20 Eur. Súd považoval za splnenú podmienku potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá je odôvodnená správaním sa žalovaného, ktorý požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy, v dôsledku ktorých bezprostredne dochádza k zásahu do majetkových práv žalobkyne, čo má nepochybne dopad na jej finančnú a sociálnu situáciu, a to všetko za situácie, kedy žalobkyňa spochybňuje výšku uplatnenej pohľadávky žalovaného, ako aj spôsob jej uplatnenia.

5. Pokiaľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje aj k uloženiu určitej povinnosti tretej osobe, ktorej nesvedčí vecná legitímácia vo veci samej v rámci vzájomných právnych vzťahov žalobkyne a žalovaného, konkrétne zamestnávateľovi žalobkyne, súd považoval návrh za dôvodný aj v tejto časti. Súd zastáva názor, že Civilný sporový poriadok nevyklučuje uloženie určitej povinnosti takejto tretej osobe neodkladným opatrením, pričom predovšetkým vychádzajúc z teleologického výkladu právnej úpravy inštitútu neodkladného opatrenia je nutné dospieť k záveru, že rôznorodosť súkromnoprávných vzťahov a ústavná požiadavka na zabezpečenie efektívnej súdnej ochrany si v závislosti od okolností konkrétnej veci vyžaduje aj takýto zásah do práv, resp. záujmov tretieho subjektu.

6. O trovách rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, 262 ods. 1, 2 a § 336 ods. 1 CSP.

7. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť tak, že výrok o priznaní nároku na náhradu trov konania žalobcovi zruší. Ako odvolací dôvod uviedol ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

8. Namietal, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď v obsahu rozhodnutia priznal žalobcovi právo na náhradu trov voči žalovanému v plnom rozsahu. V odôvodnení uznesenia absentuje právny dôvod, na základe ktorého súd rozhodol o priznaní práva na náhradu trov konania. Súd iba všeobecne konštatuje, že právo na náhradu trov vyplýva z ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca mal vo veci plný úspech. Z ustanovenia § 262 ods. 1 CSP vyplýva, že o návrhu na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, pričom podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane konania náhradu trov podľa pomeru jej úspechu vo veci. Zákoná úprava výslovne predpokladá konečné rozhodnutie súdu v oblasti uloženia povinnosti náhrady trov konania. Preto je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nenachádza oporu v platnej legislatíve, preto neexistuje žiadny zákonný dôvod pre priznanie nároku na náhradu trov konania podľa citovaného uznesenia.

9. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa podaním zo dňa 27. 7. 2017. Navrhla rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti napadnutej odvolaním podľa § 387 CSP potvrdiť a priznať žalobkyňi aj náhradu trov odvolacieho konania. Napadnuté rozhodnutie považuje za správne. Uviedla, že súčasná platná právna úprava predpokladá, že o nároku na náhradu trov konania sa rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Súd súčasne s nariadením neodkladného opatrenia uloží vo výroku uznesenia navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, ak je predpoklad, že

neodkladným opatrením nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami (§ 336 ods. 1 CSP). Zároveň zdôraznila, že nová právna úprava pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

10. V replike zo dňa 14. septembra 2017 žalovaný zotrval na svojej argumentácii. Uvedol, že argumentáciu žalobkyne o povahe neodkladného opatrenia ako konečného rozhodnutia vo veci namieta ako zavádzajúcu a nesprávnu. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Zo znenia tohto ustanovenia výslovne vyplýva, že o nároku na náhradu trov konania musí súd rozhodnúť až meritórnym rozhodnutím, teda rozhodnutím, ktorým sa končí konanie vo veci samej. Avšak napadnuté uznesenie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, nemá povahu rozhodnutia, ktoré by mohlo byť v predmetnej veci konečným. Toto potvrdzuje aj skutočnosť, že nariadené neodkladné opatrenie má v prejednávanej veci pre potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu preventívnu/predbežnú funkciu, pričom jeho platnosť a vykonateľnosť je obmedzená až do rozhodnutia vo veci samej. O predbežnej povahe napadnutého uznesenia svedčí aj fakt, že týmto rozhodnutím v zmysle 5. časti jeho výroku (5. odsek) bola žalobcovi podľa ustanovenia § 336 ods. 1 CSP uložená povinnosť v lehote tridsiatich dní od doručenia tohto uznesenia podať žalobu vo veci samej.

11. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. c), d) CSP zrušil.

12. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku nie je správne a odvolací súd sa nestotožňuje s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí v bodoch 12 až 14 odôvodnenia, pretože v tomto smere súd vec nesprávne právne posúdil a nesprávne aplikoval citované ustanovenia CSP.

13. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou žalovaného. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Z hľadiska rozhodovania o trovách konania s citovaným ustanovením úzko súvisí aj ustanovenie § 336 a 337 CSP. V súlade s § 336 ods. 1 CSP, ako je to v danom prípade, pokiaľ súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej.

14. V zmysle ustanovenia § 337 má taktiež možnosť vyššie uvedenú povinnosť neuložiť, ale je povinný poučiť strany, že môžu podať žalobu vo veci samej. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí v súlade s ustanovením § 262 ods. 1 CSP, preto súd o nároku na náhradu trov konania nerozhoduje. O takto vzniknutých trovách konania a ich náhrade rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej, či inom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Treba prihliadnuť na situáciu, kedy neodkladné opatrenie procesne konzumuje vec samu a ktoré nie je viazané na meritórne rozhodnutie. Takýmto konaním môže byť neodkladné opatrenie nariadené pred začatím konania, ktoré nie je a nemá byť nasledované žalobou, teda pri ktorom súd podľa § 336 ods. 1 CSP neuložil navrhovateľovi žalobnú povinnosť. V takomto prípade by do úvahy neprichádzalo konanie vo veci samej a súd preto musí rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v rozhodnutí, ktorým rozhoduje o neodkladnom opatrení. Ak v tomto prípade žalobkyňa nepodá žalobu v súdom určenej lehote, o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd v uznesení, ktorým neodkladné opatrenie zruší podľa § 336 ods. 3 CSP pre márne uplynutie lehoty na podanie žaloby. Týmto uznesením sa konanie končí.

16. Vzhľadom na obsah rozhodnutia súdu preto nemal o trovách konania v rozhodnutí o nariadení neodkladného opatrenia súd prvej inštancie rozhodovať o náhrade trov neodkladného opatrenia, ak zároveň uložil žalobkyňi podať žalobu v súlade s ust. § 336 ods. 1 CSP.

17. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).